L'etiquetatge social

Joan Padrós Rodríguez

P08/93121/01330

UOC
Universitat Oberta de Catalunya
www.uoc.edu

Índex

Introducció..... 5

1. Metadades, indexació social i folcsonomies..... 9

2. Estratègies en l'ús de l'etiquetatge..... 20

Glossari..... 23

Bibliografia..... 24

Introducció

Internet ha evolucionat en els darrers anys d'una manera espectacular pel que fa al volum d'informació que s'hi pot trobar i la diversitat de formats en què es poden trobar aquesta informació.

Inicialment, la Xarxa estava pensada per a desenvolupar-se en una arquitectura de client/servidor, en la qual una part enviava dades i l'altra part les rebia. Així, la possibilitat de nodrir de dades la Xarxa estava a disposició de poca gent, ja que requeria tenir coneixements informàtics fora de l'abast de la majoria dels usuaris de la Xarxa. D'altra banda, hi havia als consumidors d'aquesta informació, que disposaven de poca o nul·la capacitat d'interaccionar amb la resta d'usuaris.

L'aparició d'aplicacions WYSIWYG, destinades a crear pàgines web d'una manera més intuïtiva, i posteriorment de les aplicacions de la WEB 2.0 ha democratitzat la capacitat d'aportar dades i informació a Internet. Ara, qualsevol internauta, a més de consumidor d'informació, en pot ser autor d'una manera ràpida, senzilla i econòmica.

WYSIWYG

El terme WYSIWYG prové de l'acrònim de l'expressió *What you see is what you get* (el que veus és el que obtens) i fa referència a totes aquelles aplicacions en què els creadors de continguts, a mesura que editen els seus documents, poden anar veient com quedarà el document final tant a l'hora d'imprimir-lo com de veure'l per pantalla. Segurament l'exemple més conegut d'aquest concepte el representen els documents de text, com el Word de Microsoft o el Writter d'OpenOffiice.org.

L'aparició d'aplicacions informàtiques que permeten fer pàgines web mitjançant la tecnologia WYSIWYG, com Dreamwaver, Microsoft FrontPage o NVU i la facilitat d'accedir a servidors que ofereixen allotjament per a les pàgines web creades, va facilitar la possibilitat de crear continguts per part d'un nombre més elevat d'usuaris de la Xarxa, atès que ja no calia conèixer complicats llenguatges de creació de pàgines web.

No obstant això, la informació continuava fluint en un sol sentit, del creador de continguts a l'usuari.

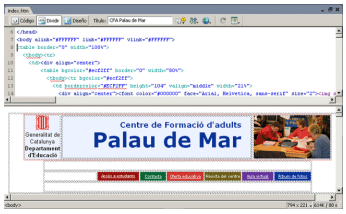

Interfície del programa Dreamweaver

La part superior de la imatge mostra el llenguatge html al qual es traduïxen els elements que anem introduït a la part inferior mitjançant la tecnologia WYSIWYG.

El concepte de Web 2.0 fa referència a una nova manera d'utilitzar Internet, en què els usuaris han deixat de ser únicament consumidors de continguts per a esdevenir-ne creadors. A això hi han contribuït fets com els següents:

- L'aparició d'espais de treball col·laboratius en xarxa: fòrums, wikis, processadors de textos en línia, etc.

- L'aparició d'aplicacions que permeten penjar, visualitzar i compartir documents en diferents formats: text, fotografies, presentacions multimèdia, vídeos, enllaços a altres web, com ara els blogs o aplicacions com Flickr, SlideShare, YouTube o del.icio.us, de les quals parlarem més endavant.

Una altra de les possibilitats que ofereix la web 2.0 és utilitzar aplicacions en línia, sense necessitat de tenir-les instal·lades al nostre ordinador.

Exemple

És el cas de Google docs, un processador de textos en línia. O més recentment, del programa de retoc d'imatges https://www.photoshop.com/express/landing.html" type="external-window">Photoshop.

Interfície de la versió en línia del programa Photoshop

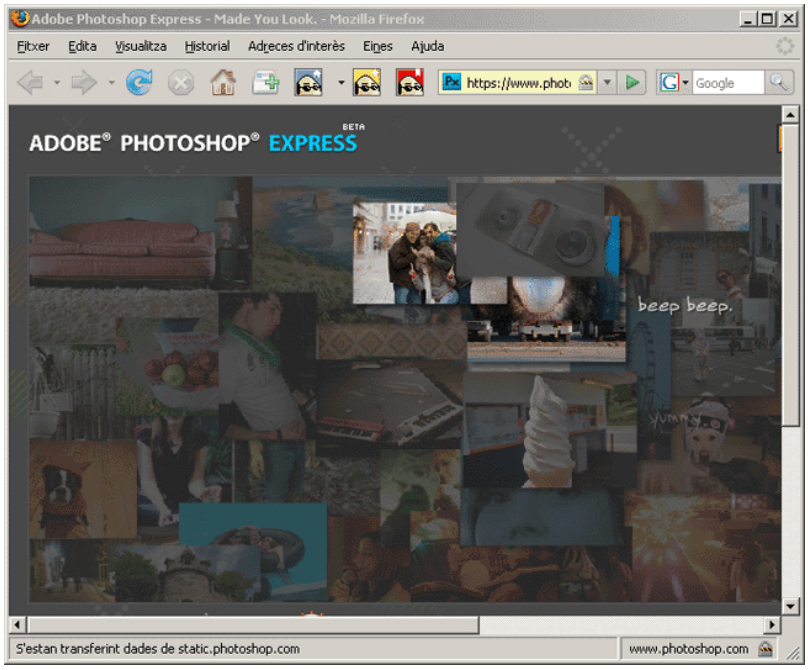

Aquestes aplicacions en línia, a més d'oferir la possibilitat d'utilitzar-les, ofereixen un determinat espai per a desar els nostres documents, de manera que podem recuperar-los des de qualsevol ordinador connectat a Internet.

Un altre exemple evident de les possibilitats de la Web 2.0 i de l'aportació de continguts per part dels usuaris és la Viquipèdia, una enciclopèdia en línia, d'accés lliure, escrita de manera altruista per voluntaris i de la qual hi ha versions actives en prop de 150 idiomes.

Totes aquestes opcions de participació dels usuaris en la creació de continguts en la Xarxa han fet augmentar d'una manera significativa el volum d'informació que s'hi pot trobar.

Altres innovacions tecnològiques, com l'augment de la capacitat dels dispositius d'emmagatzematge i l'augment de la velocitat de les xarxes de transmissió de dades, també han contribuït de manera decisiva a fer-ho possible.

Tampoc cal menystenir el fet que la publicació incontrolada de nous recursos ha incidit directament sobre la qualitat de la informació que s'hi pot trobar, atès que qualsevol usuari pot penjar a la Xarxa qualsevol mena d'informació sense que hagi estat sotmesa a una revisió especialitzada prèviament.

En aquest context, la Xarxa ha esdevingut un oceà immens d'informació on trobar el que se cerca pot ser una tasca força complicada.

No és d'estranyar, doncs, que una utilitat que permeti emmagatzemar, classificar i compartir informació d'una manera senzilla i efectiva estigui condemnada a l'èxit. I aquest és el cas dels marcadors socials.

1. Metadades, indexació social i folcsonomies

Les metadades es podrien definir, a partir de l'etimologia de la paraula, com a dades sobre dades o informació sobre informació. La seva funció és transmetre informació sobre un determinat document o recurs, de manera que ajudin a descriure'l i classificar-lo per tal que pugui ser recuperat amb posterioritat.

> Podem dir que les metadades són un conjunt de dades que descriuen altres dades que, en conjunt, formen un recurs.

La descripció que les metadades fan del document es pot fer des de múltiples vessants: tipologia del document, format, qualitat i, evidentment, contingut del recurs. La finalitat de les metadades també és força variable: administració dels recursos, avaluació, preservació, recuperació, etc.

El concepte *metadada*, doncs, és un concepte molt ampli que inclou tots els elements que ajuden a descriure de la manera més àmplia possible el document. Entre aquests elements hi ha el títol del document, el resum del contingut, paraules clau, referències bibliogràfiques, autoria, etc.

Pel que fa als documents electrònics[1], cal tenir en compte que algunes d'aquestes metadades són reconegudes pels ordinadors, de manera que poden desenvolupar un paper clau en la localització i recuperació dels documents que descriuen.

(1) Com, per exemple, els recursos accessibles des d'Internet.

És evident que alguns recursos, tant en format paper com en format digital, per la seva tipologia contenen multitud de metadades que ajuden a descriure'ls, localitzar-los i recuperar-los d'una manera fàcil i senzilla. És el cas dels **articles de les revistes digitals**.

D'altres recursos, com passa amb moltes imatges i fotografies, estan desproveïts de metadades per ells mateixos i sovint se'ls assignen metadades de la pàgina web o del lloc web on estan inserits. És el cas del tractament que els **cercadors** fan de les imatges.

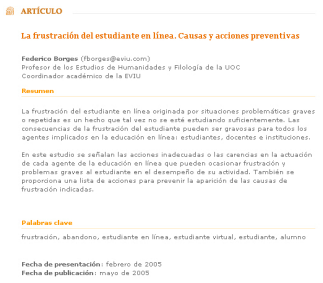
ARTÍCULO

La frustración del estudiante en línea. Causas y acciones preventivas

Federico Borges (fborges@aviu.com)
Profesor de los Estudios de Humanidades y Filología de la UOC
Coordinador académico de la EVIU

Resumen

La frustración del estudiante en línea originada por situaciones problemáticas graves o repetidas es un hecho que tal vez no se está estudiando suficientemente. Las consecuencias de la frustración del estudiante pueden ser gravosas para todos los agentes implicados en la educación en línea: estudiantes, docentes e instituciones.

En este estudio se señalan las acciones inadecuadas o las carencias en la actuación de cada agente de la educación en línea que pueden ocasionar frustración y problemas graves al estudiante en el desempeño de su actividad. También se proporciona una lista de acciones para prevenir la aparición de las causas de frustración indicadas.

Palabras clave

frustración, abandono, estudiante en línea, estudiante virtual, estudiante, alumno

Fecha de presentación: febrero de 2005
Fecha de publicación: mayo de 2005

Els articles de les revistes contenen multitud de metadades.
Metadades en un article en línia

Algunes imatges resten invisibles per als cercadors, atès que estan desproveïdes de metadades que les identifiquin.
Font: http://www.xtec.net/fadults/competic/materials/m3/t2/m3t2_07/prova.htm
Imatge "invisible"

> La indexació és el procés mitjançant el qual textos i altres documents són analitzats per tal d'assignar-los un seguit de termes que en descriguin el contingut de manera senzilla. Això permet que es pugui accedir d'una forma ràpida i senzilla a aquests documents quan, posteriorment, se cerca informació amb la qual estan relacionats.

Hi ha diverses maneres de fer la indexació social. Una possible classificació és la que separa la indexació humana i la indexació automàtica. La indexació humana implica que una persona analitzi el contingut del document. Aquesta persona assigna al recurs el terme o els termes que considera que millor descriuen el contingut del document.

La indexació automàtica es basa en una sèrie d'algoritmes que analitzen els documents, de manera que permeten establir quins d'aquells termes que hi apareixen identifiquen de manera més fidedigna el contingut.

Si bé la indexació humana presenta alguns avantatges davant l'automàtica, aquesta darrera és especialment útil quan s'han d'indexar enormes volums d'informació. És el cas dels documents electrònics de tota mena que hi ha a lnternet.

Tradicionalment, la indexació humana l'han dut a terme professionals amb una formació adient a la tasca que s'ha de desenvolupar. No obstant això, amb el fort desenvolupament de la Xarxa i el nombre creixent de recursos que s'han d'indexar han aparegut nous models d'indexació humana.

Per a indexar grans volums d'informació l'única possibilitat de fer la indexació humana és utilitzant un gran nombre de persones.

Això ha estat resolt per algunes aplicacions que ofereixen allotjament per a continguts de diversa índole. Aquestes aplicacions han delegat la indexació dels materials als autors dels documents.

Exemple

És el cas de www.flickr.com" type="external-window">Flickr, que ofereix allotjament per a fotografies.

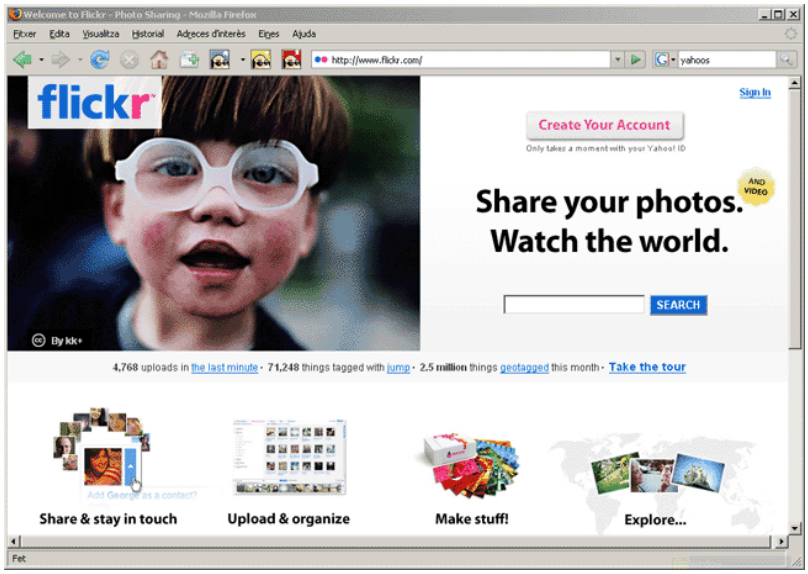

Interfície de la pàgina principal de Flickr

O YouTube, el famosíssim servei d'allotjament de vídeos.

També hem d'incloure en aquesta indexació per part de l'autor les **metadades** que contenen algunes pàgines web, que, tot i ser invisibles per als internautes, poden ser llegides i interpretades per sistemes de cerca, recuperació i classificació de pàgines webs, com són els cercadors més importants: Google, Yahoo!, etc.

```
<meta http-equiv="Content-Type" content="text/html;charset=iso-8859-1">
<meta http-equiv="Content-Language" content="ca">
<meta http-equiv="Set-Cookie" content="uocLanguage=ca;expires=Friday, 26-Sep-25 14:18:41 GMT; path=/">
<meta name="robots" content="all">
<meta name="author" content="Universitat Oberta de Catalunya">
<meta name="keywords" content="universtitat,catalunya,uoc,estudis">
<meta name="description" content=""><title>UOC - La Universitat Oberta de Catalunya</title>
```

Detall del codi font de la pàgina principal del lloc web de la UOC on es poden veure els termes utilitzats com a metadades per a descriure el mateix lloc web: universitat, catalunya, uoc, estudis.

Flickr

Flickr consisteix en un servei web d'allotjament de fotografies en què l'usuari, com a únic requisit d'ús, s'ha de registrar de manera gratuïta. Això li permet emmagatzemar imatges que pot compartir amb qui l'autor determini, ja que les fotografies d'un determinat usuari poden ser públiques i, per tant, poden estar a l'abast de tothom, o bé només d'un determinat nombre d'usuaris autoritzats pel creador de les imatges.

Una de les característiques de Flickr és la possibilitat que ofereix que l'autor de les fotografies pugui etiquetar-les, la qual cosa permet accedir a les imatges fent cerques per mitjà de les etiquetes. D'aquesta manera, les metadades que identifiquen les diferents imatge no les caracteritzen a partir del lloc web on estan inserides, sinó que les identifiquen per elles mateixes.

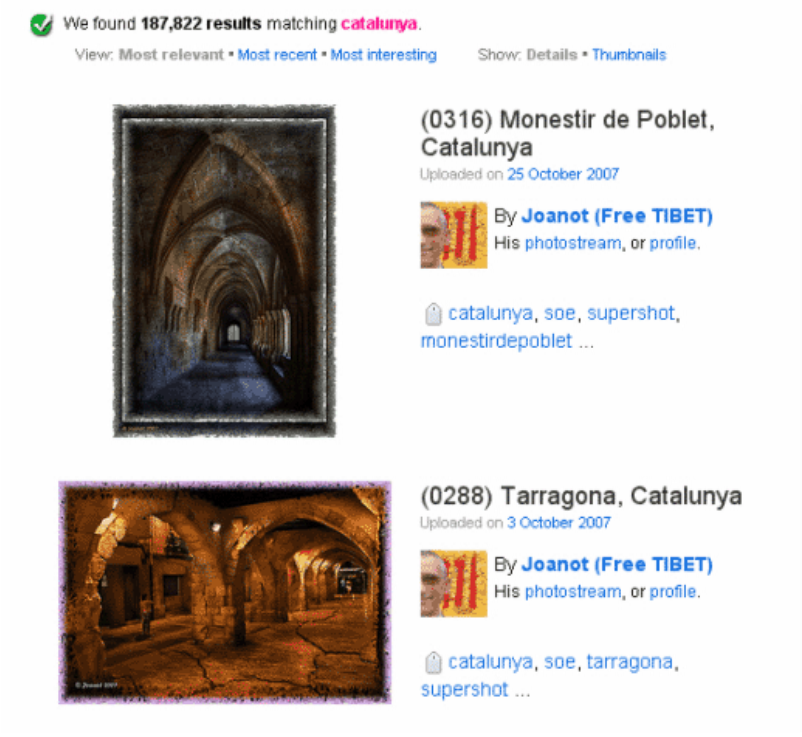

Aspecte de la pàgina de resultats de Flickr per a l'etiqueta "catalunya"

Youtube

Youtube és un altre lloc web en què la indexació dels continguts es deixa a les mans dels subministradors de continguts.

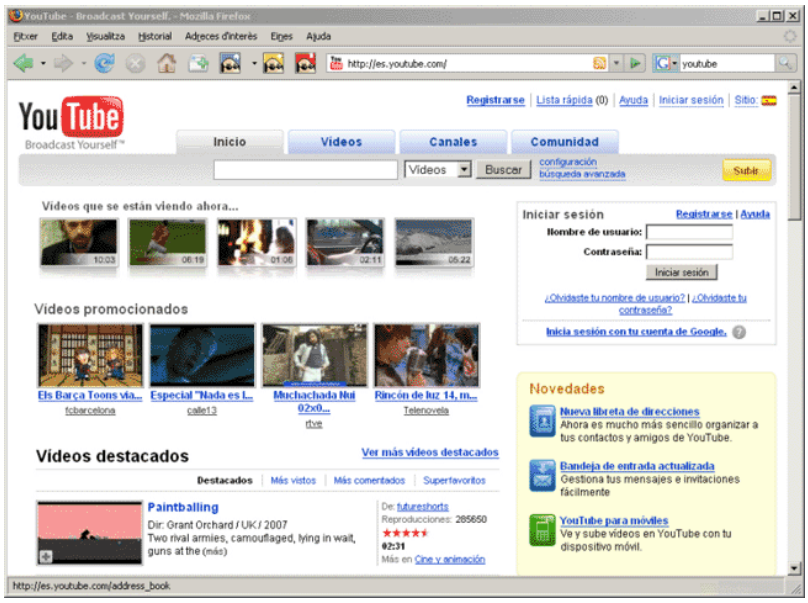

Pàgina principal de YouTube

Igual que a Flickr, els usuaris de YouTube poden pujar, veure i compartir determinats recursos, en aquest cas vídeos, amb la resta d'usuaris i internautes. Per a fer-ho només s'han de registrar gratuïtament. I de la mateixa manera que passa en Flickr i en moltes altres aplicacions de l'anomenada web 2.0, són els mateixos proveïdors dels continguts, és a dir, els usuaris que pugen els vídeos, els encarregats d'indexar-los mitjançant l'assignació a cadascun dels recursos d'un o més termes que els descriguin. Cada un d'aquests termes són el que anomenem etiquetes o *tags*.

Més llocs web per a l'emmagatzematge de continguts

La llista de llocs webs que permeten emmagatzemar diferents tipus de documents digitals és molt llarga, però per a enumerar-ne uns quants podem citar els següents:

FlickrCC

Aplicació similar a Flickr, amb la diferència que les fotos de FlickrCC tenen una llicència Creative Comons.

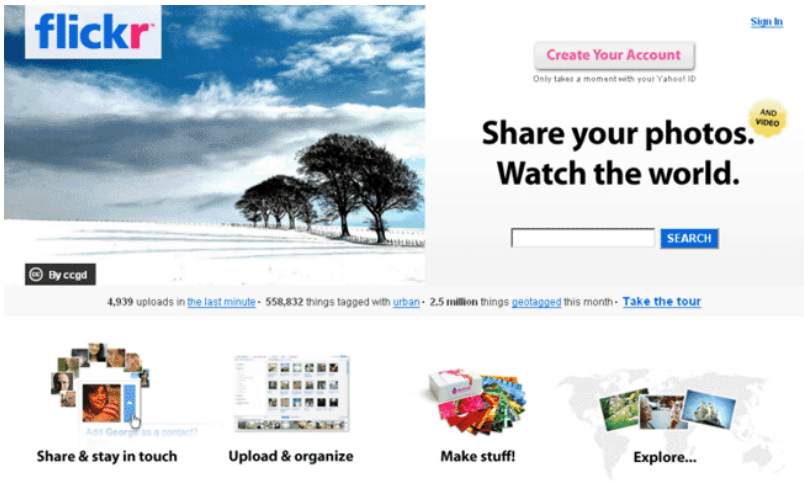

www.flickrcc.bluemountains.com

Video Google

Aplicació molt similar al portal YouTube que permet emmagatzemar i veure vídeos pujats pels mateixos usuaris.

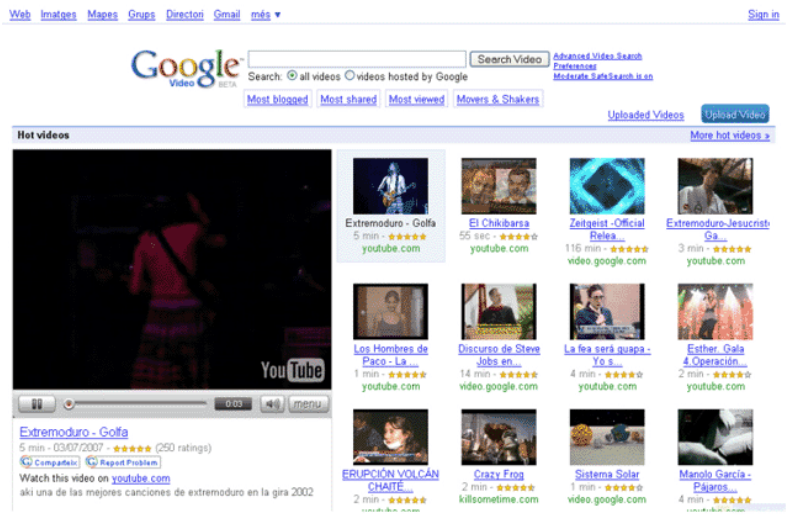

http://video.google.es/

SlideShare

Aplicació en línia que permet pujar, visionar i compartir presentacions multimèdia en diferents formats: PowerPoint de Microsoft, Impress d'OpenOffice.org, etc.

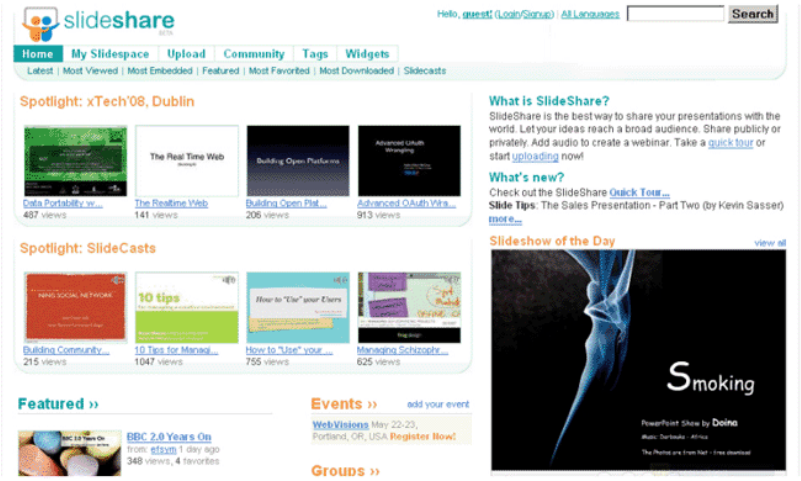

http://www.slideshare.net/

Bubbleshare

Aplicació en línia que permet als usuaris pujar imatges i crear a partir d'aquestes imatges presentacions que es poden visionar en diferents formats.

http://www.bubbleshare.com/

Exemple

Un altre exemple d'indexació per part de l'autor el trobem en alguns blogs.

Pàgina principal d'un blog

A la part esquerra es pot identificar el llistat d'etiquetes dels diferents escrits. Entre parèntesi hi ha el nombre d'escrits que contenen cadascuna de les etiquetes.

L'autor, en introduir un escrit al blog, en pot identificar el tema amb una etiqueta o més d'una. D'aquesta manera, es poden recuperar, d'entre tots els escrits del blog, els que parlin d'un tema concret. Per fer-ho únicament cal seleccionar l'etiqueta i fer-hi clic.

Es pot accedir a les etiquetes d'un blog des de llocs diferents:

- Sovint, al blog podem trobar un llistat d'etiquetes com hem esmentat en l'exemple anterior, tot i que poden rebre noms diferents: categories, etiquetes de comentaris.

- També és habitual trobar les etiquetes d'un determinat escrit al final d'aquest escrit.

Llistat d'escrits que contenen l'etiqueta Eines TIC

Com hem comentat, atesa la impossibilitat de fer una indexació professional a causa de l'elevat volum de feina que això suposaria, la indexació d'autor pot ser interessant en algunes aplicacions, com les esmentades Flickr, YouTube, Slidashare i d'altres.

Malgrat tot, moltes de les etiquetes assignades als diferents recursos pels seus autors tenen poc o nul interès per a la resta d'usuaris de l'aplicació, per l'excessiva subjectivitat del seu significat. En el lloc web de Flickr podem trobar el llistat d'etiquetes més populars i en aquest llistat es fa palesa la presència d'etiquetes buides de contingut per a la majoria d'usuaris.

Llistat de les etiquetes més utilitzades a Flickr

Exemple

En són exemples casos com els de les etiquetes "honeymoon" (lluna de mel), "vacation" (vacances) o "me" (meves), que tenen significat per als autors de les fotografies i, a tot estirar, per a persones molt properes a ells, però tenen nul o molt escàs valor per a la resta d'usuaris de la Xarxa. Així, l'etiquetatge per part de l'autor pot respondre més a les necessitats pròpies que a les de la resta d'usuaris de l'aplicació i, per tant, poden tenir molt poca utilitat a l'hora de recuperar informació relacionada amb un determinat concepte.

Aspecte de la pàgina de resultats de Flickr per a l'etiqueta "honeymoon"

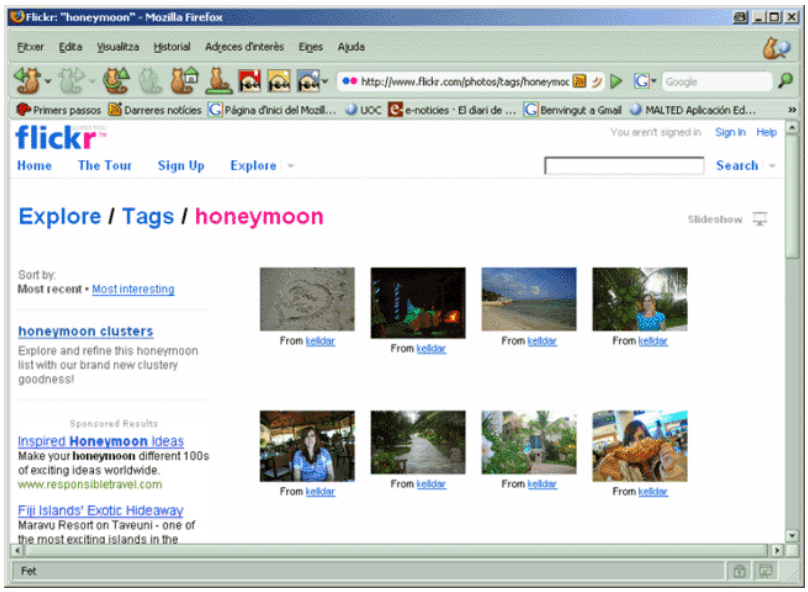

En aquest context, un nou model d'indexació, la indexació social o etiquetatge social, pot resoldre part de les carències que presenten la indexació automàtica, la indexació per part de professionals i la indexació per part dels autors.

En aquest nou model d'indexació són els usuaris dels recursos, els internautes, els encarregats de descriure'ls mitjançant etiquetes. Les metadades, en aquest cas, són generades pels usuaris de les aplicacions.

Aquest mètode presenta alguns dels avantatges i dels inconvenients de la indexació per part de l'autor que hem comentat, però també aporta altres característiques que el fan força interessant.

Com a **positiu** trobem el gran nombre de persones que poden participar en la descripció dels continguts, superior fins i tot a la indexació per part dels autors. Com a **negatiu** trobem la subjectivitat a l'hora descriure els recursos.

Exemple

És el cas d'etiquetes com "interessant" o "bo", que no aporten cap descripció del recurs i, a més, presenten un alt grau de subjectivitat, ja que el que pot ser un bon recurs o un recurs interessant per a un usuari pot no ser-ho per a un altre. Són etiquetes que tenen interès per a l'autor de l'etiquetatge, però que no tenen cap interès social.

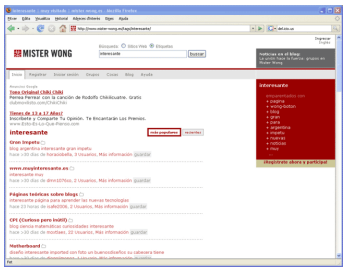

Aspecte de la pàgina de resultats de Mister Wong per a l'etiqueta "interesante"

Un altre avantatge que comporta la indexació per part de l'usuari rau en el fet que un mateix marcador pot ser etiquetat per més d'una persona, per la qual cosa el recurs s'enriqueix amb les etiquetes que aporten cadascun dels usuaris que l'han etiquetat.

D'aquesta manera, un marcador a més d'estar associat a les etiquetes individuals de cada usuari que l'ha etiquetat, està associat al conjunt d'etiquetes aportades per tots els usuaris que l'han etiquetat. Així, qualsevol persona pot recuperar un recurs descrit per altres usuaris a partir de les etiquetes que cadascun d'ells ha aportat.

Això representa un interessant avantatge respecte d'altres mètodes d'indexació humana, ja que tot i que l'etiquetatge d'un recurs per part d'un usuari té una motivació més o menys subjectiva, la indexació d'un mateix recurs per part de diverses persones, com més persones millor, dóna lloc al que s'ha denominat una descripció intersubjectiva, que pot esdevenir més fiable que la indexació d'autor i, fins i tot, que la indexació professional.

És evident que com més persones analitzin i etiquetin un determinat recurs, més exhaustiva en serà la indexació i, probablement, el marcador tindrà un major nombre d'etiquetes associades que el descriuran de manera més acurada. No obstant el nombre de persones que descriuen els diversos recursos també és molt variable; així, podem trobar recursos etiquetats per una gran quantitat d'usuaris, mentre que d'altres són etiquetats per una sola persona o fins i tot per cap.

Etiquetes associades a dos recursos diferents

Les imatges següents mostren les etiquetes associades a dos recursos, el primer etiquetat per un elevat nombre d'usuaris (36 persones) i el segon etiquetat per un sol usuari.

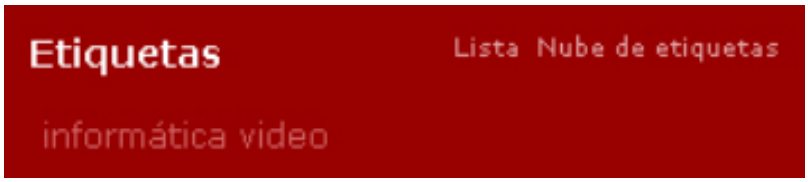

Etiquetes assignades a un sol recurs (http://www.kalipedia.com/) pel conjunt d'usuaris que l'han desat a Mister Wong.

Etiquetes assignades a un sol recurs (http://www.edu3.cat/) pel conjunt d'usuaris que l'han desat a Mister Wong.

Quan un marcador ha estat indexat per diversos usuaris la indexació social sol ser més exhaustiva que la individual, tant si ha estat feta per un professional com si l'ha fet el mateix autor del recurs. No obstant això, en els recursos textuals qualsevol tipus d'indexació manual és un procés molt menys exhaustiu que la indexació automàtica.

Resultats del Google per a la cerca "marcadors socials"

La imatge següent mostra el resultat de la cerca dels termes "marcadors" i "socials" mitjançant el cercador Google. S'hi pot veure que el resultat de la cerca ofereix al voltant de 39.900 resultats.

Això és així atès que en la cerca mitjançant un cercador tots els mots que apareixen en dels documents es tracten com a descriptors del document.

Les aplicacions que permeten l'etiquetatge social no permeten únicament compartir els recursos etiquetats entre diferents usuaris, sinó que també permeten compartir les etiquetes. Això ens porta al concepte de **folcsonomia**.

Pel que fa a l'etimologia del mot *folcsonomia*, prové de la paraula d'origen alemany *folc* que significa 'poble' i de *taxonomia*. Alhora, *taxonomia* prové dels mots *taxis* i *nomos*, que signifiquen respectivament 'classificació' i 'gestió'. De tot això és dedueix que el significat de *folcsonomia* pot ser 'gestió de la classificació pel poble' o 'classificació democràtica'.

La folcsonomia és, per tant, un sistema de classificació en què un mateix recurs pot ser indexat per diferents usuaris mitjançant un sistema d'etiquetes compartides que no estableixen cap relació jeràrquica entre elles.

2. Estratègies en l'ús de l'etiquetatge

Un dels avantatges que presenta la indexació social a l'hora de fer cerques de recursos disponibles a la Xarxa rau en el fet que la classificació dels recursos l'han fet persones amb un criteri d'avaluació **superior** als dels sistemes lògics que utilitzen els motors de cerques més coneguts, la majoria dels quals es basen en sistemes d'indexació automàtica.

No obstant això, aquest avantatge pot esdevenir també un desavantatge, atès que no hi ha una **normativa** preestablerta a l'hora de triar les paraules que utilitzarem com a etiquetes. Així, l'ús de termes en singular o en plural, l'ús o no d'accents, l'idioma de l'etiqueta, l'ús de sinònims o l'ús de paraules que tenen significats diversos en col·lectius diversos (polisèmia) fa que recursos que s'haurien d'agrupar sota la mateixa etiqueta apareguin en llistats separats, i a la inversa.

Exemple

Un exemple d'això el trobem en la imatge següent, en què podem veure fins a cinc etiquetes que fan referència a un mateix concepte (marcadors socials) utilitzades per diferents autors: marcador_social, marcadores, marcadores_sociales, marcadors i marcadors_socials.

Etiquetes assignades a un sol recurs pel conjunt d'usuaris que l'han desat a Mister Wong.

És evident que la disparitat d'etiquetes que fan referència a un sol concepte esdevé un problema a l'hora de recuperar els recursos relacionats amb aquest concepte.

De fet, una etiqueta hauria de ser un terme que ens ajudés a descriure el contingut del recurs que estem analitzant. Tanmateix, no hi ha cap normativa pel que fa a l'ús d'etiquetes i, de fet, qualsevol conjunt de caràcters pot ser utilitzat com a etiqueta. Qualsevol usuari pot utilitzar qualsevol conjunt de caràcters per a etiquetar un determinat recurs.

També cal tenir en compte que en l'etiquetatge social les etiquetes no presenten **cap relació jeràrquica** entre ells. Per tant, no hi ha una estructura jeràrquica en la classificació dels recursos.

Exemple

Per exemple, en una pàgina web dedicada a les papallones, podríem incloure les etiquetes "papallones", "artròpodes", "zoologia" i "biologia". Però si incloem només el primer, els altres no queden inclosos per defecte, cosa que no passa en altres aplicacions que classifiquen els recursos per categories. És el cas dels directoris d'alguns cercadors i portals, com el Google directori[2], que presenten els descriptors ordenats jeràrquicament, de manera que un recurs és descrit pel terme assignat, però també pels termes jeràrquicament superiors a aquest altre.

(2)

Llistat de webs que responen a la categoria Artròpodes i, per tant, a les categories jeràrquicament superiors (Ciència i tecnologia > Biologia > Zoologia > Artròpodes).

És per això que es parla que les etiquetes en un entorn d'etiquetatge social formen part d'un espai pla o horitzontal.

D'altra banda, cal tenir en compte la motivació dels usuaris a l'hora d'etiquetar els recursos electrònics, atès que podem diferenciar la **dimensió personal** i la **dimensió social** de l'etiquetatge.

En la dimensió personal la motivació de l'etiquetatge té un caràcter egoista, en què l'usuari etiqueta el recurs amb la finalitat de poder-lo localitzar quan l'hagi de menester, sense pensar en la resta d'usuaris. Aquesta motivació pot portar

a l'etiquetatge de recursos amb etiquetes buides de contingut o de sentit per a la resta d'usuaris, com ja hem vist amb anterioritat en parlar de la indexació per part de l'autor.

L'etiquetatge social, atès que és pot desenvolupar en un entorn de xarxa, pot tenir caràcter compartit si així ho decideix l'usuari. Això el dota d'una dimensió social a la qual fa referència el seu nom. En aquest cas, un determinat usuari pot etiquetar un determinat recurs, no des d'un vessant egoista, sinó amb la intenció de compartir aquell recurs amb altres usuaris, amb una motivació més o menys altruista. Això comporta cercar etiquetes que es refereixin a conceptes coneguts i compartits per altres usuaris.

Exemple

Imaginem una pàgina web o qualsevol altre tipus de document electrònic que tracti sobre l'ecologia dels Pirineus. Evidentment, una possible etiqueta seria "ecologia", concepte conegut per la gran majoria, si no per la totalitat, dels usuaris de l'aplicació. En aquest cas, la motivació, tot i que podria ser egoista, també té caràcter social, atès que la resta d'usuaris de l'aplicació trobaran sentit a l'etiqueta.

La dimensió social no solament inclou etiquetes conegudes per a la totalitat d'usuaris de l'aplicació, atès que poden anar dirigides a un subgrup d'aquests usuaris. Tornem al cas del recurs sobre ecologia, aquest marcador en lloc de l'etiqueta "ecologia" pot ser etiquetat amb el nom d'una assignatura d'una determinada carrera universitària o d'un determinat curs. En aquest cas, és evident que tot i tenir dimensió social l'etiqueta només té sentit per als estudiants i professors d'aquells determinats estudis.

No obstant això, cal tenir en compte que el fet de poder relacionar un determinat recurs amb més d'una etiqueta pot fer que l'usuari que faci l'etiquetatge d'un recurs el faci tant des d'un vessant més personal com des d'una motivació que tingui un component social.

Glossari

Etiquetatge social *masculí* O *tagging*. Procés mitjançant el qual els recursos electrònics són descrits i organitzats per mitjà de paraules clau, anomenades etiquetes o *tags*.

Folcsonomia *femení* Neologisme d'origen alemany compost de *folc* que significa 'poble' i de *taxonomia* (del grec *taxis* i *nomos*, que signifiquen respectivament 'classificació' i 'gestió'). El significat de folcsonomia pot ser 'gestió de la classificació pel poble' o 'classificació democràtica'.

Bibliografia

Vegeu les metadades a les revistes electròniques espanyoles de biblioteconomia i documentació.